

РЕШЕНИЕ

№ 42426

гр. София, 17.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69 състав, в
публично заседание на 10.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **11764** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал.2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Образувано е по жалба на С. М. А., [дата на раждане] в С., [населено място], обл. Д. А., гражданин на С., ЛНЧ [ЕГН], с адрес в [населено място], [улица], вх.1, ет.1, офис 1, срещу Решение № 138-Х1 от 25.09.2025 г. на интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците (ДАБ) при МС, с което на основание чл.76б, ал.1, т.2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) не е допусната за разглеждане до производство за предоставяне на международна закрила последващата му молба вх. № КП-01-6811 от 05.09.2025 г.

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на решението поради съществени процесуални нарушения, неправилно приложение на закона и несъответствие с неговата цел. Жалбоподателят счита, че административният орган се е произнесъл със съображения по същество по молбата за закрила, а не по нейната допустимост. Твърди, че не са взети предвид личните елементи в бежанската му история. Сочи, че нито един от членовете на семейството му не се намират на територията на [населено място], обл. Д. А., поради наличието на постоянни военни действия там. Последните налагали постоянно разселване на населението и опити на мъжете да се скрият от насилствено вербуване от кюрдите. Оспорва изводите на административния орган за липса на безогледно насилие. Счита, че не са взети предвид данни от други официални източници, които сочели, че дори министър председателят на Сирийската арабска република молел европейските държави да изчакат с връщането на бежанци. Претендира се отмяна на акта и връщане на преписката за ново разглеждане.

Ответникът интервюиращ орган при ДАБ, чрез юрк. П., оспорва жалбата и поддържа становище

за отхвърлянето ѝ.

Административен Съд С. – град, I отделение, 69 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, становището на представителя на СГП и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че с молба рег. № УП-34099 от 22.08.2024 г. до Държавната агенция за бежанците С. М. А., [дата на раждане] в С., [населено място], обл. Д. А., гражданин на С., арабин по народност, вероизповедание - мюсюлманин сунит, семейно положение - женен, за първи път е поискал предоставяне на международна закрила. Самоличността е установена първоначално с декларация по чл.30, ал.1 ,т.1 от ЗУБ, а впоследствие – с представена национална лична карта.

На проведеното на 11.11.2024 г. интервю кандидатът потвърдил, че е роден и живял в [населено място], общ. А., обл. Д. А.. Най-голямата му дъщеря била семейна и живеела в Турция. Семейството му – съпруга и 10 деца, живеело в [населено място]. Заявил, че е напуснал С. по финансови причини, нелегално на 25.06.2024 г., през Турция. Целта му била Х., но бил задържан в България, където влязъл в началото на м. август 2024 г. Напуснал С. поради войната и защото децата му не могат да учат там. Когато напуснал С., в селото му се водели сражения, имало бомбандировки. Селото било под контрола на редовната армия, но се водели боеве със свободната армия и с кюрдски сили, а в момента на интервюто – ирански военни бомбандирали областта. Имало вечерен час, никой не помагал, училищата не работели. Постоянно имало сражения и постоянно живеели в страх. Не можело да се преместят, защото имало групи от по 10-15 човека, които ги спирали. Двама негови братовчеди загинали при бомбандировки. Не заявил проблеми с официалната власт или съдебната система, заради изповядвана религия или етническа принадлежност. Не е членувал в партии или въоръжени групировки. Лично срещу него не са отправяни заплахи или упражнявано насилие. Би се завърнал в държавата си на произход, ако в нея има мир. В заключение посочил, че напуснал страната си на произход заради бъдещето на децата си и защото живеели в страх. Не искал да се върне в С., тъй като щял да бъде арестуван от редовната армия.

Постановено е Решение № 1100 от 30.01.2025 г. на председателя на ДАБ, с което на основание чл. 8 и чл. 9, вр. чл. 75, ал. 1, т. 2 и 4 от ЗУБ е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут на С. А. М.. От заявените от кандидата на проведените с него интервюта административният орган е приел, че той не е направил релевантни твърдения за осъществено спрямо него преследване по изброените в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ причини, поради което не са налице субективния и обективния елемент на предвиденото в цитираната разпоредба понятие „основателно опасение от преследване“, тъй като е заявил, че е напуснал страната си заради войната и заради бъдещето на децата си. Не са установени дискриминационни и други неблагоприятни мерки, водещи до риск от преследване на чуждия гражданин. В допълнение органът е съобразил, че към момента на неговото произнасяне правителството на Б. А. вече не съществува в С., с позоваване на Справка на Дирекция „Международна дейност“ (ДМД) на ДАБ при МС с вх. № МД-02-20/14.01.2025 г. Към датата на постановяване на решението липсвала информация да са регистрирани масови случаи на физическо или психическо насилие, правни, административни, полицейски или съдебни мерки, които да са дискриминационни сами по себе си или да се прилагат по дискриминационен начин, наказателно преследване или наказания, които са непропорционални, наказателно преследване или наказания за отказ да бъде отбита военна служба, както и действия насочени срещу лицата по причини на техния пол или срещу деца.

Отречено е наличието на предпоставките за предоставяне и на хуманитарен статут по чл.9, ал.1, т.1 и т.2 от ЗУБ. Обсъдена е възможността за прилагане на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ - „тежки

заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт", вкл. в светлината на Решението от 17 февруари 2009 г. на Съда на Европейския съюз /СЕС/ по дело № С-465/07, на е прието, че спрямо молителя не е налице заплаха поради ситуация на безогледно насилие в страната му на произход, вкл. с позоваване на Справка на Дирекция „Международна дейност" (ДМД) на ДАБ при МС с вх. № МД-02-20/14.01.2025 г. за обстановката в С.. Според справката, в бюлетин на ВКБООН от 2 януари 2025 г. се посочвало, че според оценки на Комисариата, от 8 декември 2024 г. насам 115 000 сирийци са се завърнали обратно в С., които данни се основавали на публични изявления на приемащите страни, контакти с имиграционните служби от вътрешността на С., както и на граничен мониторинг, извършван от ВКБООН и партньорски организации. От така представената актуална информация било видно, че се наблюдава съществена промяна в политическата и икономическата ситуация в С., като следвало да се вземе предвид и обстоятелството за влиянието на международни организации на територията на С., които предлагали услуги за закрила и подкрепа на вътрешно разселени лица, търсещи убежище лица, бежанци, завърнали се лица и приемащи общности. Посоченото в справката насочвало на реалистични очаквания за затихване на конфликта в С.. Направен е извод, че в страната на произход на молителя, не е заличен въоръжен конфликт при който насилието да е на толкова високо ниво, че да съществува разумна вероятност да генерира общ риск от тежки посегателства за живота и сигурността на всяко лице, независимо от самоличността му, единствено поради физическото му присъствие на тази територия. Административният орган е изложил мотиви, че завръщането на кандидата в родното му [населено място], обл. Д. А., е законно, физически достъпно, релевантно и разумно, и там той би могъл да се адаптира отново в обществото. Съобразен е и фактът, че цялото му семейство е останало да живее в А., което обосновавало по безспорен начин ниската вероятност съпругата и децата му да бъдат изложени на реална опасност от тежки посегателства, което би следвало да важи и за кандидата за закрила.

С Решение №2248 от 10.03.2025 г. по адм.д.№364/2025 г. на Административен съд Пловдив, оставено в сила с Решение № 7261 от 30.06.2025 г. по адм.д. № 5068/2025 г. на ВАС, е отхвърлена жалбата на С. М. А. срещу Решение № 1100 от 30.01.2025 г. на председателя на ДАБ.

Сирийският гражданин е подал процесната молба вх. № КП-01-6811 от 05.09.2025 г. за международна закрила, която обосновава с обстановката в [населено място] Ал Зор след падането на режима на Б. А.. В нея се твърди, че градът е завзет от кюрдски екстремистки сили, което води до постоянни сблъсъци с правителството на Република Турция. Това предизвиквало кюрдите постоянно да набират нови войници, като дискриминационно се изпращали представители на арабския етнос. Поддържа се наличие на основание по чл.8, ал.1 от ЗУБ за предоставяне на бежански статут поради етническата му и религиозна принадлежност или по чл.15, б. „в“ от Директива 2011/95/ЕС за предоставяне на хуманитарен статут поради продължаващото безогледно насилие в Сирийската арабска република, конкретно в област Д. Ал Зор. Приложени са: справка за положението в С. към 30.05.2025 г., справка за положението в област Д. Ал Зор през първата половина на 2025 г., статии, доклад на У. за хуманитарната ситуация в С. от 20 януари 2025 г., съдебна практика и статия за бомбандировки на И..

Постановено е оспореното 138-Х1 от 25.09.2025 г. на интервюиращ орган при ДАБ при МС, с което на основание чл.76б, ал.1, т.2 от ЗУБ не е допусната за разглеждане до производство за предоставяне на международна закрила последващата му молба вх. № КП-01-6811 от 05.09.2025 г. Административният орган е съобразил в решението си, че по време на първото производство е станало ясно, че семейството на молителя, с изключение на най-голямата му дъщеря, е останало да живее в С.. Кандидатът имал съпруга и 10 деца, които са останали в родното му [населено

място]. Тримата му най-големи синове през миналата година са били на 20, 19 и 16 години, по информация на сирийския гражданин, отбелязана в приложението към регистрационния лист. Чуждият гражданин не е споделил в последващата си молба някой от синовете му да е напуснал С., или да е бил взет насила от кюрдските отряди да се сражава за тях. Нито веднъж в последващата молба чужденецът не е споделил информация относно семейството си, което предполагало, че съпругата и децата му са добре, големите му синове не са търсени от кюрдските сили да се сражават за тях и въпреки трудностите, които изпитва сирийската държава може да се направи извод, че животът на семейството му не е в опасност.

Цитирана е информация от Справка на Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ при МС с вх. № МД-02-374 от 03.07.2025 г., според която „...Преходната администрация увеличава усилията за задържане на лица, свързани със сваленото правителство, като властите твърдят, че кампаниите им за арести са насочени само към лица, извършили престъпления от името на режима на Б. А.. Най-често тези кампании са за конфискуване на незаконни оръжия и залавяне на замесени в незаконни дейности заподозрени лица. В рамките само на седмица близо 300 лица са задържани в Д., Л., Т., Х., Х. и Д. ал Зор, включително информатори на бившия режим, проирански бойци и военни офицери с пониски рангове... Към февруари и началото на март 2025 г. териториите, контролирани от Администрацията за военни операции (М. О. А., МОА), главният команден център на новата, водена от HTS преходна администрация, обхващат по-голямата част от З., Централна и Ю. С., както и западния бряг на Е. в Д. ал Зор. Ръководителят на Службата за статистика и планиране в Изпълнителния съвет на региона Д. ал Зор потвърждава ангажимента на Съвета за изпълнение на всички проекти, очертани във фискалния бюджет за 2025 г. Бюджетът има основна цел да подобри качеството на живот на жителите на Д. ал Зор чрез предоставяне на основни услуги, укрепване на общественото здраве и подкрепа на икономическото развитие. Финансовият орган на Автономната администрация на С. и Източна С. официално одобрява общия бюджет, отпуснат на Изпълнителния съвет на региона Д. ал Зор за 2025 г., възлизащ на 12 037 583 щатски долара“.

Административният орган е посочил, че [община], където се намира родното село на молителя А., е разположена на западния бряг на река Е. в близост до границата с И.. Според данните от справката този район - западният бряг на Е., е под контрола на новото правителство. По тези аргументи са отречени изказаните притеснения на молителя относно дискриминационно отношение от страна на кюрдската общност и това, че той е бил заплашен на база етническа и религиозна принадлежност, да бъде арестуван и изпратен да воюва като наказание за това, че бил арабин и сунит. В допълнение, отново е цитирана справката, в която се посочвали реални цифри относно отпуснатия бюджет за 2025 г. за регион Д. А. и за какво ще бъдат използвани те с оглед възстановяването му.

Относно настъпилите промени в страната на произход на кандидата за закрила - падането на правителството на Б. А., органът е намерил, че не се установява съществена промяна в обществено-политическия живот в С., която да рефлектира пряко върху гражданите и да са налице предпоставки за преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, или нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество и повтораемост. Към датата на вземане на решението липсвала информация да са регистрирани масови случаи на физическо или психическо насилие, правни, административни, полицейски или съдебни мерки, които са дискриминационни сами по себе си или да се прилагат по дискриминационен начин, наказателно преследване или наказания, които са непропорционални, наказателно преследване или наказания за отказ да бъде отбита

военна служба, както и действия насочени срещу лицата по причини на техния пол или срещу деца.

Посочено е в решението, че направените от молителя изявления не покриват понятието „нови лични обстоятелства“ по смисъла на чл. 13, ал. 2 от ЗУБ. Чуждият гражданин не е представил нови елементи или факти, които да навеждат на извод, че същият отговаря на условията за предоставяне на международна закрила по Директива 2011/95/ЕС. Липсвали конкретни твърдения, че новият режим в С. или групировки, на които последният не желае или не може да противодейства, биха преследвали чужденеца по причина на неговата раса, религия, етнос, политически убеждения или социален статус. Мотивите на молителя, че не желае да се върне сега в С., позоваващи се на обща информация за наличието на посегателства върху цивилни лица в страната му, не навеждали на обосновано предположение за основателност на неговото лично опасение от преследване. Не била посочена лична причина за опасение за живота на молителя, която да е свързана с посочените в чл. 8, ал. 1 основания по ЗУБ.

Относно представените от кандидата писмени доказателства - 17 броя материали, публикувани в различни сайтове, органът е посочил, че 11 от тях са от сайта на Х. информационна агенция А., която е основана през 2013 г. от редица кюрдски журналисти в Б.. Тя отразява събития и публикува новини от различни европейски страни, райони на Р. и други части на К., както и от страните от Близкия изток.

По отношение на другите доказателства, представени в подкрепа на доводите в последващата молба, че в региона по месторождение на молителя, както и за всички близки и подалечни региони, е налице безогледно насилие и самото му присъствие на територията на С. поставяло в риск живота му, органът е посочил, че в първото Решение № 1100/30.01.2025 г. председателят на ДАБ при МС обстойно е обсъдил въпроса, свързан с общата обстановка в страната на произход на кандидата, който не бил изтъкнал никакви нови лични обстоятелства и такива, свързани със страната му на произход, които да са различни от мотивите му в предходното производство, по което е получил отказ за статут на бежанец и хуманитарен статут, потвърден от две съдебни инстанции.

С позоваване на Справка на ДМД на ДАБ с вх. № МД-02-483/10.09.2025 г., споредн която по данни на ВКБООН хиляди бежанци се завръщат в С., което опровергавало думите на молителя за липса на безопасно връщане. Административният орган е приел, че ситуацията в С. е овладяна до степен, която да осигури приемливо ниво на сигурност за гражданите, налице е възможност за вътрешно разселване и спокойно пътуване, като за последното показателен е фактът на съществуващи немалко вътрешно разселени лица в С., желанието на сирийци, напуснали страната си да се завърнат в нея, както и положителните засега сигнали в поведението на новите сирийски власти. Дори да се приеме наличието на въоръжен конфликт в С., то същият не може да се определи като повсеместен и насочен пряко към мирните граждани на тази страна, поради което да сесчита, че със самото си присъствие в родния си край или в друго населено място молителят ще бъде изложен на тежки заплахи срещу живота или личността му поради безогледно насилие, породено от въоръжения конфликт. Формиран е извод, че в страната на произходна молителя не е наличен въоръжен конфликт, при който насилието да е на толкова високо ниво, че да съществува разумна вероятност да генерира общ риск от тежки посегателства за живота и сигурността на всяко лице, независимо от самоличността му, единствено поради физическото му присъствие на тази територия. По тези съображения в решението е прието, че информация в последващата молба не може да се приеме за нововъзникнало обстоятелство или релевантен мотив, който да променя

бежанската история на молителя, поради което опасението на кандидата за закрила, че завръщането му в С. ще застраши правото му на живот и свобода и той ще бъде изложен на тежки посегателства, е прието за неоснователно.

Обсъден е принципът за забрана за връщане „non-refoulement“, но не са установени предпоставките, регламентирани в нормата на чл. 4, ал. 3 от ЗУБ. В заключение органът е посочил, че след извършена преценка на всички индивидуални фактори, касаещи личното положение на кандидата за закрила, както и актуалната информация относно страната му на произход, при евентуалното му завръщане в С., кандидатът би могъл да води нормален начин на живот, какъвто води семейството му - родителите му, братята и сестрите му, които са останали да живеят в С. в родното си място.

Административен Съд С. – град, I отделение, 69 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореното решение е връчено на 27.10.2025 г. Жалбата е подадена на 03.11.2025, т.е. в срока по чл.84, ал.2 от ЗУБ, от надлежна страна по смисъла на чл.147, ал.1 АПК и срещу подлежащ на оспорване акт съгласно чл.84, ал.2 ЗУБ, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореното решение за недопускане на последващата молба е издадено на основание чл.76б, ал.1, т.2 ЗУБ от компетентен административен орган съгласно Заповед № РД-05-281 от 13.04.2022 г. на председателя на ДАБ за определяне на В. З. Д. за интервюиращ орган и при липса на данни за нарушение на процедурата по чл. 76в, ал. 1 ЗУБ и на срока по чл.76б, ал.1 от ЗУБ – 14 работни дни от подаване на молбата. Правата на кандидата надлежно са охранени чрез връчването на съобщение рег. №УП-34099 от 11.09.2025 г., че преди да се пристъпи към разглеждането по същество на подадената молба за международна закрила, ще бъде преценена нейната допустимост.

Молба за закрила вх. № УП-35692 от 05.09.2025 г. отговаря на определението за последваща молба по §1, т. 6 от ДР на ЗУБ като подадена, след като чужденецът има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение и той не е напуснал територията на Република България. За тези случаи нормите на чл. 76а и сл. ЗУБ уреждат т. нар. производство по предварително разглеждане на молбите за закрила - преценка на тяхната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2 ЗУБ, според който подадена последваща молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, се преценява по реда на глава Шеста, раздел III – Процедура по предварително разглеждане на последваща молба за закрила. Предназначението на тази специална процедура съгласно чл. 76а ЗУБ е, преди да се пристъпи към разглеждане по същество на последващата молба за международна закрила, да се прецени нейната допустимост съгласно чл. 13, ал.2 ЗУБ.

Аналогично на това чл. 33, ал. 2, б. "г" от Директива 2013/32/ЕС обявява последваща молба за недопустима, ако не са се появили или не са представени от кандидата нови елементи или факти, свързани с разглеждане на това дали лицето отговаря на условията за предоставянето на международна закрила по Директива 2011/95/ЕС.

По силата на чл.40, пар.2 от Директива 2013/32/ЕС с цел вземането на решение относно допустимостта на молба за международна закрила съгласно член 33, параграф 2, буква

г) първоначално последващата молба за международна закрила е предмет на *предварително* разглеждане с цел да се определи дали по тази молба *са се появили или* са били представени от кандидата нови елементи или нови факти, които са свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС.

Ако в предварителното разглеждане по параграф 2 бъде заключено, че от кандидата са установени или представени нови елементи или факти **и** те увеличават в значителна степен вероятността той да бъде признат за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС, разглеждането на молбата продължава в съответствие с разпоредбите на глава II (чл.40, пар.3 от Директива 2013/32/ЕС).

За нови обстоятелства по смисъла на чл.13, ал.2 ЗУБ следва да се приемат, не само тези, които са възникнали **след приключване** на предходното производство за предоставяне на закрила по ЗУБ, но и такива, които **не са били изложени в него**, с уточнението да са от съществено значение за личното положение на чужденеца или страната му на произход, т.е. релевантни за правилното решаване на основния спор относно наличието на материалноправните предпоставки по чл.8 или чл.9 ЗУБ за предоставяне на международна закрила. Преклудирани са само тези факти и обстоятелства, които вече са разгледани в предходните производства за закрила.

В изложения смисъл е и тълкуването на разпоредбата на чл.40, пар.2 в т.36-44 от Решение на СЕС от 9 септември 2021 г. по дело C-18/20: Преценката по въпроса дали последваща молба се основава на нови елементи или факти, които са свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95, **би трябвало да се ограничи** до проверка: дали в подкрепа на тази молба съществуват елементи или факти, които **не са били** разгледани при приемането на решението по предишната молба и на които това решение, във връзка с което е налице сила на пресъдено нещо, не се основава.

В конкретния случай кандидатът формално е приложил към последващата си молба новопредставени писмени доказателства, но не е изпълнено допълнителното изискване на чл. 33, ал. 2, б. "г" и чл.40, пар.2 от Директива 2013/32/ЕС, вр. чл.13, ал.2 от ЗУБ – новопредставените документи да са от съществено значение за личното положение на чужденеца или страната му на произход. С други думи – да са релевантни за правилното решаване на основния спор относно наличието на материалноправните предпоставки по чл.8 или чл.9 ЗУБ за предоставяне на международна закрила.

Релевантна информация относно държавата на произход на кандидата по смисъла на чл.4, пар.3, б. „а“ от Директива 2011/95/ЕС се открива в следния официален източник: Насоки от 1 декември 2025 г. с автор Е. – Агенция на Европейския съюз в областта на убежището (преди: Европейска служба за подкрепа в областта на убежището, Е.) относно Сирийското арабска република.

В документа, неизчерпателно са посочени следните лица, които биха могли да отговарят на условията за статут на бежанец с голяма вероятност:

- Лица с различни С. (сексуална ориентация и/или полова идентичност и изразяване, и сексуални характеристики) и
- Лица с предполагаеми връзки с ИДИЛ (съображенията за изключване са особено важни за този профил).

Допълнителни насоки са предоставени относно обстоятелствата, влияещи върху риска, които могат да повлияят на вероятността за предоставяне на статут на бежанец за следните профили:

- Лица, свързани с бившето правителство на С.
- Лица, опасяващи се от насилствено или детско вербуване от курдските сили
- Лица, за които се смята, че се противопоставят на SDF/YPG (Курдски отряди за народна защита)
- Журналисти и други медийни специалисти
- Курди
- А.
- Друзи
- Ж. и момичета
- Деца

Съдът отбелязва, че относим към жалбоподателя е единствено профила на лице, опасяващо се от насилствено или детско вербуване от курдските сили, но в тази връзка съобразява възрастта на кандидата, който не отговаря на профила за детско вербуване. Според Насоките на Е. по отношение на субсидиарната закрила по член 15(в) от Квалификационната директива безразборно насилие в ситуации на въоръжен конфликт, в документа е предоставена оценка по губернатории, както следва:

- В С. няма райони, където степента на безразборно насилие достига изключително високо ниво или високо ниво.
- В губернаторствата А., Д., Д. ез-Зор, Х., Х., Х., И., Л., К., Р., Селски Д., С. и Т. се извършва безразборно насилие, но не на високо ниво. Съответно е необходимо по-високо ниво на отделни елементи, за да се покажат съществени основания да се смята, че граждан, върнат в тези райони, би бил изправен пред реален риск от сериозна вреда.
- В губернаторство Д. се счита, че като цяло няма реален риск от сериозна вреда по член 15(в) от QD/QR.

Според Насоките на Е. военната интеграция на въоръжени групировки в Новата сирийска армия на преходното правителство остава основно предизвикателство. Въпреки че Сирийската национална армия (СНА) номинално е част от Министерството на отбраната (МО), тя продължава да действа с различна степен на автономност и фрагментирани командни структури. Някои въоръжени групировки се съпротивляват на интеграцията, докато други са преименувани на официални подразделения на МО без структурна реформа. Сирийските демократични сили (СДС) остават напълно независими, като преговорите за интеграция продължават. Екстремистките групировки, включително ИДИЛ, остават активни, а израелските военни операции продължават. Новата сирийска армия се състои от бивши опозиционни фракции и нови попълнения, но ѝ липсва смислена реформа. Някои фракции, включително СНА, са извършили нарушения срещу гражданско население, особено в крайбрежните райони и районите с мнозинство от друзи.

Според документа, към 29 септември 2025 г. преходното правителство контролира по-голямата част от сирийската територия, освен управляваните от Сирийските демократични сили (SDF) райони в *североизточна С.* и предимно контролираната от друзи провинция С.. Силите на преходното правителство и Сирийските демократични сили (SDF) *действат в непосредствена близост* в провинциите Р. и Д. ез-Зор.

Сирийските демократични сили (СДС) контролират северната и североизточната част на Д. ез-Зор, [община] и части от Р., особено около [населено място]. Докато СДС контролират повечето иракски гранични контролно-пропускателни пунктове в Източна С., силите на преходното правителство поддържат присъствие на граничния контролно-пропускателен пункт А. К.-Ал К.. И. окупира части от Ю. С. и извършва мащабни въздушни удари, особено в Д., Д. и Л.. Той поддържа присъствие в Г. възвишения и активно взаимодейства с друзкото малцинство, противопоставяйки се на разполагането на сирийски военни сили южно от Д..

Съдът съображава, че кандидатът е посочил, че родното му село се намира на 25 км на запад от [населено място] Ал Зор. Това е установил и административният орган в оспореното решение, според което родното село на молителя А., намиращо се в общ. А., обл. Д. А. е разположено на запад от река Е., в близост до границата с И., което е доста далече от североизточна С..

Според Насоките на Е. споразумението, подписано през март 2025 г. между преходното правителство и Сирийските демократични сили (СДС), доведе до значителен спад във въоръжените конфронтации между фракциите на СДС и Сирийската национална армия (СНА), номинално свързани с правителството. Напрежението между СДС и преходното правителство обаче остана и интегрирането на военните и цивилните институции на Демократичната автономна администрация на С. и Източна С. (ДААНЕС) в държавата остана до голяма степен нерешено към края на септември 2025 г.

Сирийските демократични сили (СДС) са военен съюз, в който кюрдските Отряди за народна защита (YPG) са водещ компонент.

През март 2025 г. СДС и Преходното правителство се споразумяха да интегрират силите на СДС в националната армия и Министерството на отбраната, прекратявайки военните действия и прехвърляйки контрола върху стратегически обекти. Първоначалните стъпки включваха изтегляне на СДС от кюрдските квартали Шейх М. и А. в [населено място] в началото на април и частично предаване на язовир Т., като съвместни патрули отбелязаха ранен напредък. Въпреки това, кюрдският призив за федерализъм ескалира напрежението, което накара двете страни да засилят позициите си близо до язовира. До края на май 2025 г. преговорите за язовира останаха нерешени, без постигнато окончателно споразумение, което подчертава продължаващите търкания въпреки първоначалното сътрудничество.

На 9 август 2025 г. сирийската държавна информационна агенция съобщи, че преходното правителство се е оттеглило от планираните преговори в П. със SDF, след като подкрепена от SDF конференция призова за децентрализация, подчертавайки продължаващите трудности при прилагането на споразумението от 10 март за интегриране на SDF в държавните институции.

Сирийските демократични сили (SDF) са извършили множество сериозни нарушения на човешките права. Те са арестували и/или задържали лица, възприемани като противници на SDF/YPG, поддръжници на преходното правителство, цивилни лица и персонал на Сирийската национална армия (SNA), които са се завърнали по домовете си в контролирани от SDF райони след предишно разселване, лица, дезертирали от SDF и членове на техните семейства, както и лица, свързани с бившето сирийско правителство. По време на някои от акциите, проведени от SDF, членовете им са извършвали физически нападения срещу жени и момичета. Докладите описват също насилие срещу журналисти и други медийни специалисти и случаи на лица, опасяващи се от

принудително или детско вербуване от кюрдските сили.

Съдът съображава, че кандидатът няма профил на противник на SDF/YPG, не е обявил да е поддръжник на преходното правителство, не е свързан със Сирийската национална армия (SNA), не е лице, дезертирало от SDF, както и лице, свързано с бившето сирийско правителство, не е журналист или медиен специалист.

По-нататък, пак според Насоките на Е. ИДИЛ продължава атаките си срещу Сирийските демократични сили (SDF), което съвпадна с нарастващите опасения относно сигурността на местата за задържане, в които се настаняват бойци на ИДИЛ в североизточната част на страната, тъй като финансирането за тяхната поддръжка и персонал става несигурно. Съобщава се за спорадични атаки на ИДИЛ, насочени към силите на преходното правителство и цивилни, особено в провинция Д. ез-Зор.

Турция извършва военни атаки, насочени към Сирийските демократични сили (SDF), и провежда въздушни удари и удари с дронове в С. С., удряйки цивилни и критична гражданска инфраструктура. От края на март 2025 г. Турция и подкрепяната от Турция Сирийска национална армия (SNA) се въздържат от участие във военни действия. Тази пауза в боевете се простира от К. по поречието на река Е. до Р. „Революционно младежко движение“, известно още като „Патриотично еволюционно младежко движение“, свързана с YPG/PKK въоръжена групировка, **задържа деца за вербуване**. Съдът съображава, че кандидатът няма такъв профил.

В т.4.4. от Насоките на А. е обсъден профила на лица, които се страхуват от принудително или детско вербуване от кюрдските сили, сп оследна актуализация - декември 2025 г., който се отнася до темата за вербуването от Сирийските демократични сили (SDF)/YPG и от „Патриотично-революционно младежко движение“.

Въпреки че лидерите на Сирийските демократични сили (SDF) се споразумяха през март 2025 г. да интегрират своите въоръжени сили и граждански институции в Преходното правителство, представители на кюрдските политически и въоръжени групировки, включително SDF, колективно отхвърлиха опита за централизиране на властта в Д.. Към момента на писане на статията споразумението от март 2025 г. все още не е приложено. *В резултат на това, водените от кюрди сили все още се считат за автономни*, докато не се появи потенциална нова информация, потвърждаваща интеграцията им в новата сирийска армия.

SDF/YPG са недържавни въоръжени сили, следователно недоброволното набиране от SDF/YPG се счита за принудително набиране. Принудителното набиране и набирането на деца са от толкова тежък характер, че биха се считали за преследване. Продължават случаите на набиране на деца от SDF и Кюрдския женски съюз (KWU). YPG и кюрдските отряди за защита на жените (YPJ) са набирали и използвали момчета и момичета на възраст от 12 години. През 2025 г. всички случаи на вербуване на деца бяха приписани на Кюрдското революционно младежко движение. Към момента на писане на статията имаше много малко информация за произхода на вербуваните деца.

Индивидуалната оценка дали има разумна степен на вероятност лицата да бъдат насилствено вербувани от кюрдските сили, трябва да вземе предвид обстоятелствата, влияещи върху риска, като например:

- П. и възраст: мъжете на възраст между 18 и 31 години са изправени пред риск. През юни 2019 г. кюрдската администрация прие закон за „Задължение за самозащита“, според който наборната военна служба стана задължителна за всички мъже, жители на територията на Д., включително сирийски граждани и кюрди без гражданство, на възраст

между 18 и 31 години. Жените могат да се присъединят към YPJ доброволно (съдът отново отбелязва, че кандидатът няма такъв профил).

- Етнорелигиозен произход: Кюрдите са основната цел. *Други етнорелигиозни групи са по-малко изложени на риск.* По-точно, християните не са били подложени на същото ниво на прилагане на „Задължението за самозащита“ като кюрдите. Освен това се твърди, че Д. е по-предпазлив при прилагането на закона за „Задължение за самозащита“ в региони, доминирани от араби. Според съда, тази информация в Насоките на А. бламира твърденията на кандидата, че цел на принудителното набиране (каквато С. А. не може да бъде предвид възрастта си) *не е арабското етническо малцинство.*

Според Насоките на Е. сунитските араби формират най-голямата етнорелигиозна група в С. и живеят в цялата страна. Преходното правителство е доминирано от министри от сунитски арабски произход, а ръководните позиции в полицията, Службите за обща сигурност (G.) и армията са до голяма степен заети със сунитски араби. Новият съвет за фетви е съставен изцяло от сунитски членове, а ислямската юриспруденция е основният източник на законодателство. Сунитските араби не могат да се считат за хомогенна група, тъй като те варират според политическата си принадлежност, практика и идентичност, както и регионалната и племенна лоялност. *Няма информация за действия, представляващи преследване, извършени срещу лица само заради факта, че са сунитски араби. Следователно, самият факт, че е сунитски арабин, по принцип не би обосновал основателен страх от преследване.*

Според съда е дължим извод за неоснователност на нововъведените от кандидата твърдения за основателни опасения от преследване на етническа и религиозна основа. Като е достигнал до идентични правни изводи, интервюиращият орган е приложил правилно закона.

В т.5.3. от Насоките на Е. се съдържат следните указания по приложението на член 15(в) от Директива 2011/95/ЕС:

В североизточна С. продължава дългогодишното напрежение между Сирийските демократични сили (SDF) и Сирийската национална армия (SNA), коренящо се в кюрдските искания за автономия. Разногласията между SDF и преходното правителство остават, особено по отношение на интеграцията на военните и гражданските институции на Демократичната автономна администрация на С. и Източна С. (D.) в държавната структура, въпреки споразумението, постигнато през март 2025 г. През август 2025 г. в губернаторство Д. ез-Зор бяха съобщени спорадични сблъсъци между местни племенни бойци и SDF. От началото на септември 2025 г. сблъсъците между SDF и силите на преходното правителство се засилиха

Най-голям брой инциденти, свързани със сигурността, са се случили през месеците юли и август 2025 г. Три губернатора са регистрирали най-голям брой инциденти, свързани със сигурността: Д. ез-Зор (332), С. (206) и А. (187). Повечето битки в Д. ез-Зор са включвали сблъсъци между Сирийските демократични сили (SDF) и ИДИЛ, SDF и неидентифицирани въоръжени групировки, както и SDF и племенни милиции.

Към средата на септември 2025 г. в С. е имало около 7 милиона вътрешно разселени лица, живеещи в приемащи общности (около 4,8 милиона) и места за настаняване на вътрешно разселени лица. Повечето вътрешно разселени лица са били разположени в провинциите И. (30,06%), А. (22,5%), селски райони на Д. (13,15%) и Д. (8,3%). Офанзивата, която започна през ноември 2024 г. и доведе до падането на режима на А.,

и насилието през юли в С. предизвикаха по-нататъшно разселване, като към 18 септември 2025 г. са регистрирани над 892 000 нови вътрешно разселени лица. По отношение на завръщането на вътрешно разселени лица, ВКБООН съобщи, че 1 855 698 души са се завърнали по домовете си от 27 ноември 2024 г. (972 085 от 8 декември 2024 г.). Най-много завръщания на вътрешно разселени лица са регистрирани в губернаторствата А. (39,9%), Х. (16,2%), И. (14,1%) и Х. (14%).

Съобщава се, че невзривени боеприпаси (НБС), експлозивни остатъци от войната (В.), противопехотни мини и импровизирани взривни устройства (СВУ) са широко разпространени, засягайки жилищни райони, земеделски земи, инфраструктура и ключови пътища за достъп – особено в губернаторствата И., Д. ез-Зор, А., Р., Х. и селските райони на Д.. Д. ез-Зор е сред най-силно замърсените региони, като представлява приблизително една четвърт от всички подобни инциденти. Между 8 декември 2024 г. и 1 юни 2025 г. 532 инцидента, включващи взривни вещества, доведоха до 1052 жертви (428 убити и 624 ранени), от които 360 деца. Районите с най-високо замърсяване с взривни вещества са А., Р., Д. ез Зор, И. и Х.. *Д. ез Зор е отговорен за поне една четвърт от всички регистрирани инциденти.* Жертвите непрекъснато се увеличават в началото на 2025 г., особено в региони с интензивен конфликт и ограничен достъп за хуманитарни партньори. Забележителни засегнати райони включват М., А. ал-А./Кобани, Р. ал-А., Т. А. и провинция Д. ез-Зор.

Както се посочи, според Насоките на Е. за всички провинции на С. се приема, че безогледно насилие **е налице, но не на високо ниво**, и е необходимо по-високо ниво на отделни елементи, за да се установи реален риск от сериозна вреда съгласно член 15(в) от Директива 2011/95/ЕС. Следователно, приложимо е тълкуването, дадено в т.39 от Решение на СЕС от 17 февруари 2009 г. по дело № С-465/07, според което в колкото по-голяма степен молителят съумее да докаже, че е *конкретно* повлиян от фактори, имащи пряко отношение към *личното му положение*, толкова по-слаба ще трябва да е степента на безогледното насилие за него, която се изисква за търсенето на субсидиарна закрила. В контекста на „плъзгащата се скала“ всеки случай следва да се оценява индивидуално, като се вземат предвид личните обстоятелства на кандидата, както и естеството и интензивността на насилието в неговия район на произход.

Провинция Д. Ал Зор е включена в Насоките на Е. в районите, където се извършва безогледно насилие, но не на високо ниво, съответно е необходимо по-високо ниво на индивидуални елементи, за да се покажат сериозни основания да се смята, че гражданин, върнат в района, би бил изправен пред реален риск от сериозна вреда по смисъла на член 15(в) от Директива 2011/95/ЕС.

Северните и североизточните райони на Д. ез-Зор са под контрола на Сирийските демократични сили (SDF). К. на река Е., простиращ се от западната граница на Р. до югоизточната граница на И., до голяма степен се държи от преходното правителство, въпреки че проасадски елементи поддържат присъствие в райони като Ал-М. и А. К.. Райони като Б. и околностите на нефтените находища Т./О. остават оспорвани между SDF и преходните власти. Централно-западна ивица от [населено място] ез-Зор до Х. също е под контрола на преходното правителство, докато южните и западните пустинни зони са класифицирани като „Територия на изгубения режим“. През август 2025 г., с ескалацията на политическото напрежение между преходното правителство и SDF, няколко арабски племенни лидери обявиха мобилизационни усилия и публично поискаха въоръжени действия срещу SDF. Въпреки това тези племена останаха фрагментирани,

като някои племенни фракции поддържаха сътрудничеството си със SDF. От началото на септември 2025 г. нататък конфронтациите между SDF и силите на преходното правителство се засилиха. Международната коалиция, водена от САЩ, остава активна, но е намалила операциите си от април 2025 г. Сирийските демократични сили (SDF) засилиха позициите си през май след частично изтегляне на американските войски и затваряне на бази, включително „Зелено село“ и „Е.“. Съобщава се, че разузнавателна информация за свързани с И. въоръжени групировки близо до иракската граница е забавила пълното изтегляне на САЩ.

Клетки на ИДИЛ продължават да действат в губернаторството. Сирийските демократични сили (SDF) са провеждали акции, насочени към симпатизанти на преходното правителство, дезертьори и други. Службата за обща сигурност (G.) е арестувала остатъци от режима на А. и лица, свързани с подкрепяни от И. групи. Атаките на ИДИЛ продължават срещу цивилни, SDF и преходните сили, което води до полицейски час и операции по сигурността. Неидентифицирани въоръжени групировки също са атакували цивилни и служители по сигурността. А. е регистрирал 638 инцидента, свързани със сигурността (средно 25,8 инцидента, свързани със сигурността, на седмица) в губернаторство Д. ез-Зор в периода от 9 декември 2024 г. до 31 май 2025 г. Случаите на насилие срещу цивилни са регистрирани почти постоянно през целия този период, с намаление през декември и пик през януари 2025 г. Битки също са докладвани почти постоянно през този период. Инцидентите с експлозии/дистанционно насилие също бяха стабилни през тези месеци, като през май 2025 г. се наблюдаваше само известен спад. В периода от 1 юни до 26 септември 2025 г. в Д. ез Зор са регистрирани 332 инцидента, свързани със сигурността, което представлява средно 19,2 инцидента, свързани със сигурността, на седмица. Според данни на А., повечето битки включват сблъсъци между SDF и ИДИЛ, SDF и неидентифицирани въоръжени групировки, както и SDF и племенни милиции. От 9 декември 2024 г. до 26 септември 2025 г. А. регистрира 970 инцидента, свързани със сигурността, което представлява средно 23,1 инцидента на седмица.

Между декември 2024 г. и 31 май 2025 г. SNHR е документирала 113 смъртни случая сред цивилното население. В сравнение с данните за населението към март 2025 г., това представлява приблизително 8 смъртни случая сред цивилното население на 100 000 жители за този референтен период. През юни – септември 2025 г. SNHR е регистрирала 19 смъртни случая сред цивилното население. В сравнение с данните за населението към март 2025 г., това представлява 1 смъртен случай сред цивилното население на 100 000 жители за този референтен период. За периода декември 2024 г. – септември 2025 г. SNHR е регистрирала 132 смъртни случая. В сравнение с данните за населението към март 2025 г., това представлява 9 смъртни случая сред цивилното население на 100 000 жители за целия референтен период.

Инциденти, свързани със сигурността, са възникнали във всички области, като Д. ез-Зор е най-засегнатият район. Към юни 2025 г. ВКБООН съобщава за 192 946 вътрешно разселени лица и 46 557 наскоро завърнали се лица. Замърсяването с взривни боеприпаси остава сериозен проблем. Освен това, 40 105 души са се завърнали от чужбина от началото на 2024 г., предимно в Д. ез-Зор и Ал-М.. Губернаторството е изправено пред широко разпространени заплахи от неразорвали се боеприпаси, военновъздушни сили, мини и импровизирани взривни устройства, които засягат гражданската инфраструктура и мобилността. Към 18 септември 2025 г. ВКБООН съобщава за 119 399 вътрешно разселени лица и 82 245 наскоро завърнали се лица.

Освен това, 21 320 души са се завърнали от чужбина от 8 декември 2024 г. насам. Като се имат предвид тези показатели, включително интензивността и честотата на инцидентите, свързани със сигурността, може да се заключи, **че в губернаторството Д. ез-Зор се извършва безогледно насилие, но не на високо ниво.**

Въпреки това, трябва да се отбележи, че наличието на множество въоръжени лица, напрежението между Сирийските демократични сили (SDF) и преходното правителство, междуконфесионалното напрежение и продължаващото насилие – включително целенасочени атаки и военни остатъци – допринасят за силно нестабилна среда за сигурност в провинция Д. ез-Зор.

Конкретната информация относно тази провинция включва следните данни:

Северните и североизточните райони на Д. ез-Зор са под контрола на Сирийските демократични сили (SDF). К. на река Е., простиращ се от западната граница на Р. до югоизточната граница на И., до голяма степен се държи от преходното правителство, въпреки че проасадски елементи поддържат присъствие в райони като Ал-М. и А. К. Райони като Б. и околностите на нефтените находища Т./О. остават оспорвани между SDF и преходните власти. Централно-западна ивица от [населено място] ез-Зор до Х. също е под контрола на преходното правителство, докато южните и западните пустинни зони са класифицирани като „Територия на изгубения режим“.

През август 2025 г., с ескалацията на политическото напрежение между преходното правителство и SDF, няколко арабски племенни лидери обявиха мобилизационни усилия и публично поискаха въоръжени действия срещу SDF. Въпреки това тези племена останаха фрагментирани, като някои племенни фракции поддържаха сътрудничеството си със SDF. От началото на септември 2025 г. нататък конфронтиациите между SDF и силите на преходното правителство се засилиха. Международната коалиция, водена от САЩ, остава активна, но е намалила операциите си от април 2025 г. Сирийските демократични сили (SDF) засилиха позициите си през май след частично изтегляне на американските войски и затваряне на бази, включително „Зелено село“ и „Е.“. Съобщава се, че разузнавателна информация за свързани с И. въоръжени групировки близо до иракската граница е забавила пълното изтегляне на САЩ.

Клетки на ИДИЛ продължават да действат в губернаторството. Сирийските демократични сили (SDF) са провеждали акции, насочени към симпатизанти на преходното правителство, дезертьори и други. Службата за обща сигурност (G.) е арестувала остатъци от режима на А. и лица, свързани с подкрепяни от И. групи. Атаките на ИДИЛ продължават срещу цивилни, SDF и преходните сили, което води до полицейски час и операции по сигурността. Неидентифицирани въоръжени групировки също са атакували цивилни и служители по сигурността. А. е регистрирал 638 инцидента, свързани със сигурността (средно 25,8 инцидента, свързани със сигурността, на седмица) в губернаторство Д. ез-Зор в периода от 9 декември 2024 г. до 31 май 2025 г. Случаите на насилие срещу цивилни са регистрирани почти постоянно през целия този период, с намаление през декември и пик през януари 2025 г. Битки също са докладвани почти постоянно през този период. Инцидентите с експлозии/дистанционно насилие също бяха стабилни през тези месеци, като през май 2025 г. се наблюдаваше само известен спад. В периода от 1 юни до 26 септември 2025 г. в Д. ез Зор са регистрирани 332 инцидента, свързани със сигурността, което представлява средно 19,2 инцидента, свързани със сигурността, на седмица. Според данни на А., повечето битки включват сблъсъци между SDF и ИДИЛ, SDF и неидентифицирани въоръжени групировки, както и SDF и племенни

милиции. От 9 декември 2024 г. до 26 септември 2025 г. А. регистрира 970 инцидента, свързани със сигурността, което представлява средно 23,1 инцидента на седмица.

Между декември 2024 г. и 31 май 2025 г. SNHR е документирала 113 смъртни случая сред цивилното население. В сравнение с данните за населението към март 2025 г., това представлява приблизително 8 смъртни случая сред цивилното население на 100 000 жители за този референтен период. През юни – септември 2025 г. SNHR е регистрирала 19 смъртни случая сред цивилното население. В сравнение с данните за населението към март 2025 г., това представлява 1 смъртен случай сред цивилното население на 100 000 жители за този референтен период. За периода декември 2024 г. – септември 2025 г. SNHR е регистрирала 132 смъртни случая. В сравнение с данните за населението към март 2025 г., това представлява 9 смъртни случая сред цивилното население на 100 000 жители за целия референтен период.

Инциденти, свързани със сигурността, са възникнали във всички области, като Д. ез-Зор е най-засегнатият район. Към юни 2025 г. ВКБООН съобщава за 192 946 вътрешно разселени лица и 46 557 наскоро завърнали се лица. Замърсяването с взривни боеприпаси остава сериозен проблем. Освен това, 40 105 души са се завърнали от чужбина от началото на 2024 г., предимно в Д. ез-Зор и Ал-М.. Губернаторството е изправено пред широко разпространени заплахи от неразгоряли се боеприпаси, военновъздушни сили, мини и импровизирани взривни устройства, които засягат гражданската инфраструктура и мобилността. Към 18 септември 2025 г. ВКБООН съобщава за 119 399 вътрешно разселени лица и 82 245 наскоро завърнали се лица. Освен това, 21 320 души са се завърнали от чужбина от 8 декември 2024 г. насам. Като се имат предвид тези показатели, включително интензивността и честотата на инцидентите, свързани със сигурността, може да се заключи, **че в губернаторството Д. ез-Зор се извършва безогледно насилие, но не на високо ниво.**

Въпреки това, трябва да се отбележи, че наличието на множество въоръжени лица, напрежението между Сирийските демократични сили (SDF) и преходното правителство, междуконфесионалното напрежение и продължаващото насилие – включително целенасочени атаки и военни остатъци – **допринасят за силно нестабилна среда за сигурност в провинция Д. ез-Зор.**

Като примери за лични обстоятелства, които трябва да се вземат предвид, когато не е достигнат прагът на „просто присъствие при безогледно насилие“, в контекста на С., включват: възрастта, пола, здравословното състояние, наличие на увреждания, професия и/или място на пребиваване, познаване на района, членове на семейството или мрежа за подкрепа. На първо място следва да се изтъкне, че в последващата си молба кандидатът не навежда конкретни обстоятелства относно личното си положение, които да изискват по-слаба степен на безогледното насилие за него. Както се посочи, с оглед на възрастта си, кандидатът не би могъл да се притеснява от принудително вербуване. В същото време, не навежда твърдения за напреднала възраст или доводи, свързани със здравословното му състояние или упражнявана професия. Както е отбелязал и административният орган в оспореното решение, в последваща си молба С. А. не е споменал за семейството си, поради което може да се предполага, че същото не е променило местоживееенето си. Ето защо, като човек със значителна семейна или мрежа за подкрепа, той е по-способен да оцени рисковете, свързани с безразборното насилие. Дължим е извод, че по отношение на кандидата не се установяват и доказват индивидуални обстоятелства относно личното му положение, които да изискват по-слаба

степен на безогледното насилие за него. Следователно, не е налице основание по член 15 (в) от Директива 2011/95/ЕС, респ. чл.9, ал.1, т.3 от ЗУБ, за предоставяне на субсидиарна закрила.

С. А. не навежда твърдения и не се установява същият да е заплашен от посегателствата, посочени в чл.9, ал.1, т.1 и т.2 от ЗУБ, като смъртно наказание или екзекуция, или изтезание, нечовешко или унизително отнасяне или наказание.

По изложените съображения съдът приема, че наведените от кандидата доводи правилно и обосновано са възприети от административния орган като такива по чл.13, ал.2, вр. чл.76а от ЗУБ - в последващата си молба за закрила вх. № КП-01-6811 от 05.09.2025 г. той не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. Официалната информация относно страната на произход на кандидата не съдържа данни, че при евентуално негово връщане в С., той ще бъде изложен на тежките посегателства, посочени в чл.9, ал.1 от ЗУБ, или са налице основателни опасения от преследване по причините, посочени в чл.8, ал.1 от ЗУБ.

Дължим е извод, че процедурата по предварително разглеждане допустимостта на подадената от С. М. А. последваща молба вх. № КП-01-6811 от 05.09.2025 г. е проведена според приложимите за нея национални и съюзни процесуални правила, при съблюдаване на основните им принципи и гаранции. С нея чужденецът не да предоставя каквито и да е нови елементи относно личното си положение или страната си на произход, относими към предоставяне на международна закрила по смисъла на чл.8, ал.1 и чл.9, ал.1 от ЗУБ. Като такава тя е лишена от предметен обхват и е недопустима съгласно чл. 13, ал.2 ЗУБ. Ново производство за предоставянето на международна закрила по нея не може да се образува, поради което с нейното недопускане до разглеждане по същество законът не е бил нарушен от страна на интервюиращия орган на ДАБ.

Мотивиран така, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. М. А., [дата на раждане] в С., [населено място], обл. Д. А., гражданин на С., ЛНЧ [ЕГН], с адрес в [населено място], [улица], вх.1, ет.1, офис 1, срещу Решение № 138-X1 от 25.09.2025 г. на интервюиращ орган при ДАБ-МС, с което на основание чл.76б, ал.1, т.2 от ЗУБ не е допусната за разглеждане до производство за предоставяне на международна закрила последващата му молба вх. № КП-01-6811 от 05.09.2025 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: